

EL VALLÉS

Setmanari autonomista

Preus de subscripció

ESPAÑA, trimestre, 1'50 Ptas.
 EXTRANGER, semestre. 4'50 »
 Número corrent, 10 cèntims. Atrassat, 20 id.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:

Bletjós, 31. - GRANOLLERS

Anuncis y reclams, á preus convencionals.

No s'admeten escrits sense firma.

ELS ORIGINALS NO S' TORNEN

Les vies de comunicació en la nostra Comarca

VII

Els ferro-carrils

Allá per l'any 1854 s'inaugurá la línia de Barcelona á Granollers ab el nom de "Camí de ferro del Nord"; feya tot just sis anys que s'havía inaugurat la de Mataró. Creyém que ni l'una ni l'altra van esser construïdes ab ulterior propòsit, com tampoch á bon segur ho fou posteriorment la de Martorell; sembla que allavors no deuria existir altra intenció que la de unir Barcelona ab les poblacions properes. Y no es estrany, perquè en aquella fetxa encara no havía prés un grós increment la construcció de ferro-carrils á Europa. Se passá bastant temps fins que la Empresa del de Mataró se proposés prollongar la vía per Calella cap á Girona; y aquí comensen els colossals errors. Si els homes que 'ns han governat haguessen estat á la altura de la seva missió, si haguessen sigut gent superior, dotada dels necessaris coneixements y sobretot de clarividencia, els d'aquella época no hauríen permés que cada Empresa ó Companya fes lo que bé li semblaba, sinó que hauríen estudiat y formulat un plan de línies generals, l'hauríen imposat y els ferro carrils s'hagueren construït baix una idea racional y no al capritxo de qualsevol Empresa á qui semblaba que de qualsevol punt se podia dirigir, ab profit de tothom, á tot arreu; d'aquella manera no s'hauríen realisat tants disbarats evitantse en conseqüencia tantíssimes ruïnes. En quant á lo que 'ns atany, es indubtable que al procedir al estudi d'un plan s'hauría vist que la línia viable mes curta pera anar á Girona era per l'interior, com ja ho era en la época romana; durant tant temps no s'hauría anat á Valencia per Martorell, com tampoch s'hauría sortit de Barcelona per el Portal Nou pera anar cap á Madrid.

La actual línia de Granollers, s'hauría desviat á Montmeló pera seguir la conca del Mogent cap á Hostalrich y de Montmeló hauría continuat per Granollers vers al nord cap á Vich, cap á Ripoll.

Mes no fou aixís, cada Empresa va fer lo que li va donar la gana, se construïren línies per mal compresos interessos de les mateixes Empreses ó de particulars, y fins se'n construïren per amor propi d'algunes personalitats; en rés ni enloch se vegé may la ma potent y directiva del Estat, s'aprovaren els

projectes sens exámen, sens prévia consulta á ningú, y el país pot ostentar una série de ferro carrils esguerrats en quals terraplens han quedat soterrats el benestar y la fortuna d'innumerables families. Y lo pitjor es que l'Estat ha seguit la mateixa conducta, deixa fer á les Empreses tot lo que volen! *Nulla re-demptio.*

Mes, deixemnos d'aquest género de consideracions que á rés conduïxen ja que no hi ha remey, y passém á veurer quals son les comunicacions ferro-viaries de la nostra comarca.

La línia coneguda per Ferro carril de Fransa es una línia de debó; ja son primitiu trassat, encara que de l'anterior régimen, se veu que va esser fet ab la ma dreta. L'emplacament de l'estació de Granollers corrobora lo que tením dit, aixó es, que no hi havía intenció de portarla á Cardedeu, de lo contrari el trassat hauría prés mes el repeu de la serra pera guanyar altura. Avuy se diu que existeix el propòsit de variar-lo en aquest sentit á ff de millorar la vía y poder urbanisar els immensos terrenos que quedarien entre la població y el ferro carril. No sabém lo que sobre aquest particular hi ha de cert, creyém que 's tracta de ressucitar el projecte, que farà cosa de dotze ó catorze anys va esser presentat y proposat al senyor Planás per els senyors don Joseph Piñol y don Joan Xiol. De realisarse Granollers guanyaría molt, si es que no se 'ls ocorregués edificarhi una Barceloneta.

No obstant de reconeixer que 's tracta de una línia séria no's deixa de notarshi moltíssimes deficiències. Les estacions, escepció feta de la de Mollet, son mesquines; particularment la de Moncada no 's compren com se trova en lo mateix estat que en 1854. Falten magatzems pera les mercancies y senzills tinglados pera resguardar el material de la intemperie, sobre tot de la destructora ocasió del sol; de haberhi aquestos coberts l'Empresa ne surtiría beneficiada y els passatgers no 's trobarfan moltes vegades ab la molestia de ficarse á un forn al entrar á un vagó.

El material móvil es excelent, sobre tot als vagons de viatgers en els trens generals, y aixó no es nou, ja fa molt temps que van apareixer uns cotxes belgues de molta solidesa y elegancia, que no tenien altre defecte que 'l de resultar un poch massa reclosos donat el nostre clima, pero tením que confessar que en els adquirits ab posterioritat aquest defecte ha quedat subsanat, reunint la Companya un material móvil que no es superat pas per les línies franceses.

L'establiment de una doble vía s'imposa, lo menys fins á Granollers si's vol que'l ser-

vey de trens estigui en relació ab la vida y moviment de la comarca vallesana, y diem fins á Granollers no'per que no fos convenient en major trajecte sino que en aquesta primera secció de la via, ja está feta l'esplanació y construïdes les obres de fábrica pera les dues vies, no faltanhi altra cosa que'ls trams metàlichs en els ponts.

Terminarém aquestes severes indicacions manifestant que es de confiar que l'intelligent enginyer D. Eduart Maristany presti al Vallés la mateixa atenció que li ha merescut la Costa ahont; ab general aplauso, ha lograt establir una línia verament europea.

Joseph M.ª DRAPER.

La Ametlla.

El Castell de La Roca

A la distingida senyora donya Francisca Estrany, viuda de Alomar.

Al bell cim d'un turó rublert d'alzines
 abrigades per l'aura tes ruïnes
 reben tristes el bes del sol ponent,
 que pels ríchs finestrals rioler davalla,
 mentre espessa verneda n'envolcalla
 ab sa sombra'l cristall del fresch Mogent.

La Roca ton racer s'asseu tranquila
 ab posat escayent d'antiga vila
 que conserva dels vells la fe y virtuts.
 L'estèrnall de ses cases alegroyes
 ab orgull mostra al món tant rares joyes
 ennoblint-se ab el brill de tos escuts.

A tos peus, com catifa matisada,
 horta hermosa s'hi extén, tendra y gemada,
 que t'enrotlla ab corona de verdor;
 y a lo lluny, com heralts d'antigues gestes,
 del Sèllechs y Montseny les altes crestes
 semblen dar-te constant guardia d'honor.

Es tant noble y gentil el teu aspecte,
 que, encisat, fins el temps els murs respecte
 que honraren els Montclús, Lleis y Guillemes.
 Dels Cabreres y Marques palau fores,
 prenent-te 'ls braus Torrelles aleshores
 per ferm casal y fortalesa ensems.

Fidel sempre á la Patria catalana,
 dels traïdors vares ser-ne la fossana
 quan se creyen furtar lilegítims drets.
 ¡ Qui cinch segles pogués tornar enrera
 y posar-se á aixopluch de la senyera
 que onejava al més alt de tos marlets!

¡ Ab quin odi y rencor foren tenyides
 tes parets per la sanch dels fraticides,
 defensors del despòtich Joan segon,

quan, triomfant, en Bell-lloch, ab ira cega, els germans Oliver al butxi entrega, mentre 'l poble á Enrich quart per rey pregón!

Y en les guerres crudels ab els francesos, quan Castella 'ns volia al jou sotmesos y contra 'ls Segadors va Felip quart, ta gloria pel Vallés veus sempre extesa, servant-te inexpugnable fortaleza essent de nostres drets ferm baluart.

Fins ara que entre runes ja t'ensorres, conserves dels Torrelles les tres torres com á simbol de triple poderiu. Tos murs espitllersats y regia estansa demostren bé 'l respecte y gran privansa que ha segles alcansá ton senyoriu.

Senyoriu que á cap més no cal que envegis, puig l' arxiu veus honrat pels privilegis que per lleal te cediren nostres reys; si bé 'l mes rich blasó que ostentar pugues es l' haver en diades malestrugues aydat á Catalunya ab tos serveys.

Per xó d' admiració mon cap s' inclina quan tes gestes y glories endavina pintades en tos gotichs capitells, que embelliren la cambra deliciosa en que Dolça, la damisela hermosa, de Rogeli besá 'ls daurats catells.

¡ Jo us venero, oh pedres desgastades hont la patria entre 'l llor hi te gravades les proeses que un jorn van fer-la gran!
¡ Jo us saludo, historiquies muralles que entremitj la remor de les batalles del gran Jofre 'l penó heu servat triomfant!

¡ Que Déu vos guard, oh gotiques despulles!
Sou de l' Arbre Sagrat preuades fulles que fins á terra y tot may morireu.
Mentres quedi un borrar de vostra historia
¡ Catalunya hi tindrà un joyell de gloria!
¡ Record de ses grandeses ne sereu!

Hermenegild CARRERA Y MIRÓ.

La Roca.

Un busca pahons

La una de la nit havia ja caigut dels cloquers de la ciutat. Els carrers eren animats de gent que sortia de cafés, teatres, balls y reunions y anava al descans cotidiá. Tothom avensava depressa y silenciosament. Barcelona dormia. Ab tot, al bell mitj de la Rambla, enfront del Liceu, hi havia aglomeració de gent que rotllaven á un geperut de geni de diable que estava discutint enfutismat fins al cap d' amunt, ab un senyor que l' havia reptat per haver fet present d' una sobirana galeta á un baillet joganer que passá mirant-sel ab somriure á flor de llabis. Els crits dels discutidors anaven pujant de tó, trencant aixís el dols silenci del vespre. Les discussions tenfen trasses de esser duradores... Y veritablement s' hagueren perllongat molt si la campaneta avís d' un oportú tramvía no hagués anunciat sa presencia. Perqué al sentir-la fou quan el gepich, ab algunes paraules groixudes doná terme á la conversa, y s' obrí passera en aquella muralla de carn humana que l' encerclava, dirigintse al tramvía ahont pujá seguit de pitos y riallasses.

Per sa disort va quedarse á la plataforma de darrera, que ben prompte quedá plena. El cobrador contá y deixá caure 'l lletreret de lleno. Aleshores hi havia el nombre de passatgers fixats pel reglament. Però al pobre geperut de carácter bullanguer li passá per la xaveta tatxar d' abús el que 'l cobrador dongués cabuda á tanta gent.

—Es un escándol—deya ensorrat entre la demés gent.—Es un escándol que permetin que siguem tants passatgers en la plataforma. El cobrador hauria d' atendre á les ordres del reglament.

—Ja m' hi atench, senyor meu—replicá 'l cobrador—y ara precisament están justos els passatgers que hi caben.

—¡Si hi aném com sardines al barrill!... Es impropri de....

—¿Que vol que li digui? ¡pobre de mi! Prengui una mica de paciència.

—No senyor; no tinch que pendre res. La companyia no te dret á fernes estar en prensa. ¿Ho sent? No te dret, cap dret.

—Be vaja, val més que no donguém llargues al assumpto.

—¿Que vol dir ab aixó, eh? ¿Que vol dir? Es que si per cas...

Un murmur dels passatgers y crits demanant silenci ofega la veu del reganyós.

Un jove puja al estribo.

—Caballer;—diu el cobrador—no s'hi cab. Fassi l' obsequi de baixar.

—Be, home, si que hi cabré prenent tots quelcom de paciència.

—No senyor; no es possible.

—Be vaja...

—Miri que 'm compromet. Fassi l' obsequi. Y el jove baixa mal humorat.

—¡Pst! cobrador—crida una veu esquerdada—vol fer el favor....

El cobrador estira la campaneta; para el tramvía y de dintre 'l vehícol surten dos nens, una nena, el papa, la mama, l' avia, la teta, la dida y la ninyera ab un farcell. A cambi dels que baixen pujen varis joves que 's queden també á la plataforma.

—A veure—exclama el cobrador amohinat:—¿volen passar á dintre?...

—Ningú 's mou.

—Fássinme l' obsequi.

Res.

—¿Ho senten?

—Vamos al vert. ¿Quantos n' hi van aquí 'l detrás?...—diu un Gutierrez pujant al estribo—Tres, cinco, set, nou, doce... en sobren: haganme 'l favort de baixar.

—Peró si dins n' hi caben tres diu el cobrador.

—Pues, donchs, passeu dentro, senyors. Haganme la gracia ..

—No vuy anarhi.—replica 'l geperut,—no vuy rostirme.

—Déjese de conversas y pase dentro.

—No me da la republicana gana. Ves; ara que ja comensa á fer una calor insoportable, tot tancat.

—¡Oh! No ns es permés baixar els vidres. Aquesta poca fresca pot molestar á alguns passatgers.

—Que no hi pugim, donchs, els malalts. Els tfsichs al hospital.

—Peró ¿que té que veurer eso con la sal d' higuera? Pasen, vamos, pasen.

—No senyor. No hi vuy passar. Y no té cap dret pera obligarmhi ¿ho sent? cap dret.

—Osté falta á la autoridaz.

—Me 'n fum. Vegi. Y si m' obliguessin á ficarme dintre, d' un cop de puny rompía un vidre.

—Y el tindría que pagar—fa 'l cobrador.

—Romansos de cinch céntims, pagaría jo.

—Lo veuríamos.

—La companyia no te cap dret pera aplicar calefacció als passatgers.

—Sánchez;—crida 'l conductor ¿que no puedo tirar?

Alguns passatgers s' han ficat dintre, y tots s' impacienten del paro causat per la discussió.

—Tres, cinco, vuit... Bueno. Ara están bien. Aaarriba.

El cobrador toca la campaneta y el tramvía arrenca. El geperut parla entre dents.

Al poch, puja l' inspector. Pren el número y passa á demanar els bitllets. El geperut no 'l té.

—A veure: ¿el bitlet de vosté?

—L' he llenat. No tinch cap obligació d' ensenyarlo á ningú.

—Si senyor, vosté ha de guardarlo durant el tragecte pera presentarlo á qualsevol empleat que li demani. Aixís ho diu la nota.

—Jo no 'n tinch que fer res. A mes, un paper no serveix pera esser guardat: donguessiu cartulina... De totes maneres, un cop he pagat, la companyia no te dret á exigirme res.

—Que si senyor. ¿Vol veure com el faig tornar á pagar?

—Y ca, home, y ca... Molta llengua, vegi.

—¿Molta llengua?

—Si, home, si: y pochsets fets. Vingui, home, vingui davant de casa...

—(¡...!) Be vaja, no 'n parlem mes perque encara m' incomodaría.

—Si...

—Y no 'm convenen les enrabiades,

—Deu tenir por de ferirse... Quins empleats més pochsets modus te aquesta companyia, home, sembla mentida.

—Fassi el favor de callar, ó sinó anirém á males.

—¡¡Pff! ¿Que vol dir? Que no veu que ha de menjar més sopes, sant cristiá...

—(L' inspector) Guardia; haga el favor... Haga el favor, guardia.

—Calli, home, calli, que cap empleat té dret...

—¿Qué vol tan dret, tan dret, aquet geperut?—Exclama 'l cobrador enfutismat.

Els passatgers no poden més y rompen en sarcástica riallassa produida per les inverosimilituts del esguerrat de físich y de cervell.

Aquest, ja exasperat, tot pegant cops de gep á tort y á dret ab els punys amensadors enlairats, baixa desfentse en impropis contra 'ls insolents del tramvía que cap dret tenen á insultarlo.

El gepich es pert en la fosca y al tramvía tots riuen.

Enrich GODÓ Y PLA.

==LES SENYORES que necessitin comprar vestits, abrichs, hoes, articles blancs y géneros de punt, visitin primer els grans magatzems LAS INDIAS del carrer de la Canuda, Barcelona, prop de la Rambla.

Crónica Comarcal

Ripollet

Organisat pel Centre Nacionalista Radical de Barcelona, tingué lloch diumenge passat a Ripollet, un meeting de propaganda de l'ideal nacionalista.

L'acte 's celebrá a la sala del café de Dalt, a les quatre de la tarde, ab nombrosa concurrencia, y baix la presidencia del entusiasta aimant de Catalunya en Jaume Ventura.

Hi prenguerem part, pronunciant coratjosos discursos, en Joan Vives y en Ricart Cervera, del Centre Nacionalista Radical; en Ramon Juliachs y en Gabriel Arnijes, del Centre Progrés; en Fons, per l' Associació de Lectura Catalana, y en Ventura, qui, com a president, resumi 'ls discursos, fixant ben bé 'ls

conceptes de nacionalisme y germanor entre tots els catalans.

L'acte s'acaba en mitg d'aclamacions patriòtiques.

La Ametlla

Víctima d'una curta malaltia morí el diumenge prop passat, en aquest poble, la simpàtica y bellíssima senyoreta donya Maria de la Mercé Ramirez y Miquel. Ha mort a la flor de la vida, quant tot son reia a son brillant avenir. La desgràcia ha impresionat vivament, y va esser tan fonament sentida per tota la colonia estiuial y per totes les persones de la població que son enterro va resultar una manifestació solemne de sincer condol.

Al Cel sia, y que Deu concedesca a sa apreciable familia, tan afligida, el consol de cristiana resignació.

Mollet.

El dimars va ócorrer a l'estació d'aquesta població un accident ferroviari que hauria pogut produir una sensible catastrofe y que a l'ensemps donà a conèixer una vegada més la benèfica administració espanyola.

Estaven ja'ls passatgers dintre'ls vagons que procedents de Caldes s'esperen a l'estació de Mollet a esser enganxats al tren que procedent de Vic els condueix a Barcelona, quan arribà a tota velocitat un tren de la part de la capital que topant ab dits vagons els hi va donar una forta sotragada, apagant-se'ls llums, sofrint grans averies els vagons y essent tirats els passatgers els uns sobre'ls altres, resultantne deu ó dotze de ferits que no pogueren esser curats fins a Barcelona, els uns a l'estació y 'ls altres en farmacies y altres llocs, perquè a l'estació de Mollet no sols no varen esser assistits com exigeixen els més rudimentaris principis humanitaris, sinó que ni sisquera'l que fe d'estació's va dignar enterarse de lo succetit ni ab revisar els cotxes per si estaven en bon estat de continuar el camí, el van atendre 'ls precés dels passatgers que demanaven que *al meus* se eucenguessin els llums apagats. Y així, tal com se trobaven després de l'accident y ab els llums apagats, arribaren a Barcelona, presentantse immediatament al subquefe de la estació del Nord a fer la corresponent reclamació y demanar la responsabilitat del que fos el causant del fet, que no sabem si serà alesa com en justícia ho hauria d'esserho.

S'ha de fer present que'l cotxe que sofrí la empena no portava cap llum exterior perquè el tren que venia pogués veure que hi havia vagons a la via y que poguentse tenir els vagons de Caldes mes amunt de la via, estaven enfront de l'estació, lloc acostumat de parada pera'ls trens que arriben.

Tot consta en el llibre de reclamacions de l'estació y els ferits, encara que no tots, e's tenen apuntats el metge de l'estació y demés empleats.

Es necessari y de justícia l'exigir responsabilitats a qui pertoquí y ncsaltres desitgem que així 's fassi.

Vallromanes

Cada any al istiu y especialment per Sant Miquel, aquestes pintoresques montanyes plenes de fonts regalades, son visitades per nombroses families de Barcelona y dels pobles del voltant, que venen al «Aplech de Sant Miquel», festa típica que desde temps immemorial atrau la gent ciutadans al camp a respirar l'aire pur de la Naturalesa lliure, al entorn de la capella que fou dedicada a Sant Miquel y que una colla de malaconsellats varen enrunar l'any 1838.

Ab aixó varen destruir una obra que no'ls feya cap mal y era un bé moral y físich pera'l nostre poble. Així 'ns han resultat totes les pràctiques de la Moder na llibertat. En aquesta terra catalana, bressol de la llibertat, que regnà sobirana en totes les nostres institucions quan Catalunya era senyora de sa casa, ens ha caigut ara una nova llibertat que comensa per insultar a tothom y destruir lo que representa'l modo de pensar de la majoria del nostre poble. ¿Es que no hi há llibertat del pensament? Donchs per que per-

segueixen, perquè destrueixen tot lo que no pensa com ells?

Mossén Joseph Mas, arxiver beneficiat de la Seu barcelonina, inspirantse en la ensenyansa del Pare Sant «instaurare omnia in Christo», com a recort dels seus ascendents en aquest poble, ha fet restaurar l'antiga imatge del Sant Arcangel, mutilada en 1838, que extstia a la hermita montanyesa y la retornará al culte públich.

Ab tal motiu y estrenantse un dossier regalat per la colonia estiuiejadora, enguany hi ha hagut festa solemne extraordinaria.

El dia 29 de Setembre, abans del Ofici, se sortí a rebre la imatge devant del carrer de Vista Alegre, ahont sigui bé benhida y portada professionalment cap a la iglesia y posada al altar major, cantantse alashores una Missa de Perosi, y fent un sermó'l doctor mossén Francisco Rosals.

La orquesta «Muxins» de Sabadell, tocá balls al envelat que's construí enfront de Can Poal.

Granollers.

Dissapte passat celebrá la seva festa, el barri de Sants Metjes.

No hi hagué tant lluhiment com en anys anteriors pero pot dirse que ha sigut el barri en que s'ha disputat mes.

Dijous al vespre morí don Joseph Clusella, conegut advocat d'aquesta vila.

El senyor Clusella havia sigut quefe d'un grupo monarquich anys endarrera, pero comprenent a lo que havia descendit la política fusionista, se determiná a quedarse a casa retirat, acte que 'l sincerá de debó y en el qual el senyor Clusella va donar a comprendre que era un home.

Actualment era Jutje Municipal, carrech que havia desempenyat varies vegades

Sentim la seva mort, al mateix temps que preguém a Deu pera que aculli en la Gloria l'ànima del finat y dongui cristiana resignació a la seva distingida familia pera soportar tant sensible pérdua.

Segons hem vist anunciat, dissapte vinent la companya que dirigeixen els primers actors senyors Torelló y Caralt, de la que 'n forma part la primera actriu senyora Puchol, inaugurarà una serie de funcions en el teatre de La Unió Lliberal.

La primera obra que 's posará en escena será *Buena gente* den Santiago Rusiñol.

Com que aquesta companya ja es coneguda en nostra vila, els hi augurém uns plens a vessar.

— **Sulfats de Coure DEBRIEG.**—D'acció segura y aplicació senzilla y económica.

Dipòsit y venda.—*Manel Tort.* Granollers.

Ateneu Obrer de Granollers

Durant aquesta setmana s'ha repartit entre 'ls socis del «Ateneu Obrer» la següent fulla:

«La Comisión mixta encargada de redactar las bases para la inteligencia entre las Sociedades «Casino de Granollers» y «Ateneo Obrero» ha formulado las que á continuació se expresan.

1.ª La Sociedad Casino de Granollers conservará su actual constitución económica, á cuyo fin, para la administración de sus intereses, nombrará la Junta de propiedad que estime conveniente

2.ª La Sociedad Ateneo se propone difundir los conocimientos científicos, literarios y artísticos y proporcionar á sus socios, lícitos recreos.

3.ª Los medios que el Ateneo empleará para alcanzar su objeto, son: la lectura, publicaciones, exposiciones, enseñanzas, espectáculos y diversiones.

4.ª El Ateneo formará libremente los Estatutos porqué haya de regirse y elegirá con entera independencia su Junta Directiva.

5.ª La Sociedad Casino de Granollers, podrá delegar un socio accionista que con el nombre de Conservador, tendrá como misión custodiar los intereses de la propiedad é intervenir en el cumplimiento, por parte del Ateneo, de las obligaciones que éste contraiga con el Casino.

6.ª Serán socios del Ateneo, todos los Señores que en uno ú otro concepto lo sean actualmente del Casino. los socios que forman el actual Ateneo Obrero y cuantos señores sean admitidos en la nueva Sociedad.

7.ª El Ateneo administrará los intereses de la Sociedad, exceptuando únicamente los que afecten á la propiedad.

8.ª El Ateneo vendrá obligado á satisfacer las cargas que en concepto de intereses de las obligaciones, censos, contribuciones, seguros de incendios y conservación del local fijará á principios de año la Junta de propiedad para que la del Ateneo pueda incluir las en su presupuesto.

9.ª La organización acordada durará por lo menos una anualidad que se entenderá prorrogada de año en año, mientras una de las dos Juntas no anuncien (con seis meses de anticipación) su propósito de dejarla sin efecto.

Dionisio Puig.—Juan Clusella.—Narciso Sirvent.—José Sala.—José Coma.—Juan Sitjes.—Francisco Davi Piñol.—Miguel Blaxter.—Esteban Camillo.—Felipe Font.

Granollers, Septiembre de 1906.

Anuncis oficials

SUBASTA VOLUNTARIA

El consejo de familia de la incapacitada Dª Maria Sabatés y Farrés en la sesión celebrada en 19 de Septiembre último acordó vender en pública subasta extrajudicial cuyo acto tendrá lugar á las 10 de la mañana del dia 15 del corriente mes en el despacho del Notario de esta villa D. Domingo Roca las dos fincas siguientes propias de dicha incapacitada.

Una pieza de tierra de cabida dos cuarteras, cuatro cuartanes y un picotin sita en término de Cardedeu y parage llamado Coll de Santa Maria. Linda á Oriente con Juan Recolons, al Mediodía con la carretera provincial, á Poniente con Antonio Llaviva y otros y al Norte con Tomás Balbey y herederos de Clariá.

Otra pieza de cabida dos cuarteras y diez cuartanes. Linda á Oriente y Mediodía con Jose Matas y Diumer á Poniente con José Fábregas y al Norte con Gabriel Alsina Borrell.

El tipo mínimo por el que se admitirán posturas será de 1450 pesetas líquidas para la primera finca y 500 pesetas tambien líquidas para la segunda; debiendo los postores depositar previamente en poder de dicho Notario el 10 por 100 de los fijados tipos; y el rematante conformarse con los títulos de propiedad que estarán de manifiesto en la mesa del despacho del citado Notario, á cargo de cuyos rematantes irán todos los gastos que se ocasionen para el otorgamiento de las escrituras necesarias hasta hallarse inscritas en el Registro de la propiedad.

Granollers del Vallés 6 de Octubre 1906.—El tutor, *Carlos Puigrodón.*

Disponible

EL ÁGUILA

Magatzems de Robes fetes pera Senyors y Noys

SECCIÓ A MIDA

GORRES, IMPERMEABLES, MANTES Y ABRICHS DE TOTES MENES.

Plassa Real, 13.-BARCELONA

Agencia general de Negoció

de

MANEL TORT

Plassa de la Corona, 6.-GRANOLLERS.

Aquesta casa, s' encarrega de la tramitació y despaig de tota classe d'assumptes Judicials, Administratius y particulars; Representacions, Proceures, Comissions: compra, venda y administració de tota classe de propietats, cens y dominis; préstams hipotecaris y en lletres; cobró de crédits de totes procedencies; Altes y Baixes de Contribució: Reclamacions; Redempció y venda de Cens; Procediments executius pera totes les Corporacions, Entitats y Oficines autorisades; Liquidació de drets reials; Associació y expedients de quintes; Serveys y treballs especials pera 'ls Ajuntaments y Secretaris; etc ; etc.

Tractes y honoraris convencionals.

Abonats de varíes classes ó tarifes.

SASTRERIA

de

J. GUASCH

Plassa del Bestiar, 42.-GRANOLLERS.

Trajos desde 40 á 100 ptes.

Promptitut, economía y esmerada confecció.

EL PROBLEMA CATALAN Obra escrita per el Diputat provincial don Francisco Pí y Sunyer. - Preu: 30 céntims
—Se ven á l' Administració d' aquest setmanari (Lletjós, 31.-GRANOLLERS).